

4800.

Helsingfors.

En ljuskrona af på band uppträdda hvita glaspärlor; i midten ett fat med en mässingspip. Kronan består af en tjock yttre ring, upphållande ett nätverk, i hvilket fatet ligger, samt hängande med tre band från en mässingsrosett. Inköpt den 20 dec. 1906 för 20 mk af fru E. Mölsé i Helsingfors.

4801.

Helsingfors.

Ett strumpeband af vit siden med hvita silkesbroderier.

Inköpt den 22 dec. 1906 för 3 mark af fru E. Mölsé i Helsingfors.

4802

4803

4804

4805

)
)
)
)
)

Kansatieteellisiä esineitä .
(Luettelo Kansatieteellisellä osastolla).

4806.

Gåfva af enkefriherrinnan Constance Hisinger f. Ramsay genom kassören vid Finlands bank, stabskaptenen friherre K.L.E. Hisinger-Jägerskiöld till Finska Fornminnesföreningen i dec. 1906. Jmf. verif. samt F.F:s protokoll för den 7 febr. 1907.

4806.
Ingo.

1. Skaftcelt af brons, hörande till O. Montelius hufvudtyp F (jfr. O. Montelius, Om tidsbestämning inom bronsåldern sid. 52/53 och (valok. 2181-82) pl. 2 fig 18); celten utmärker sig genom (-"- 4215.)
sån smalhet; afsatsen i midten bågformig; celten är öfverdragen med grön patina, ofvan på hvilken senare har bildat sig en rostbrun skarpa, som dock efter yxans upphittade har blifvit till större delen bortskrapad; på grund af denna dubbla ärg vore man frestad att antaga att celten legat två särskilda gånger i jorden, nämligen första gången på ett torrt ställe, under hvilken tid den gröna ärgen hunnit bilda sig, därpå, d.v.s. sedan den blifvit hittad och återigen tappad eller nergräfd, på ett fuktigt ställe, där den järnrostfärgade skarpa under invärkan af järnhaltigt vatten har uppstått; celtens längd utgör 16.3 cm; dess bredd vid afsatsen 2.15 cm, vid den något skadade eggen 3.6 cm, celtens tjocklek vid afsatsen 1.6 cm.

Celten är enligt en uppgift, som dr A. Hackman under ett besök å Fagervik i juni 1894 erhöi af dess dåvarande ägare, brukspatronen och fil. doktorn friherre Edvard Hisinger, hittad i närheten af Kalkulla gård i Ingo socken; närmare fyndomständigheter okända. Jfr. Alfred Hackman, Die Bronzezeit Finnlands, F F T XVII, sid. 380 fig. 15 (efter en teckning af nuvarande arkitekten B. Jung) eller

M. J. Jung
10 w apoc. o. u. r. e. e. r. u. o. e. s. i. g. d. a. b. P. u. n. n. 1896.
II sid. 106.

4806.
Ingo.

2. Fragmentarisk skaftcelt af brons, hvars (valok. 2181-
(-" - 4215.
öfre ända är afbruten; att döma af den
färska brottytan måste detta ha skett ef-
ter celtens upphittande; celten hör till
samma hufvudform som nr 1; afsatsen bågfor-
mig; på den med något skiftande grön ärg
öfverdragna ytan ses en mängd knöliga o-
jämnheter och små kaviteter, hvilka en-
ligt myntgravören C. Jahns uppgift till dr
A. Hackman måste förklaras sålunda att cel-
ten efter gjutningen, som antagligen hade
försiggått i en sandform, icke blifvit
slätad och filad; celtens nuvarande längd
13.1 cm, dess bredd vid eggen 3 cm, vid
afsatsen 2.6 cm, dess tjocklek vid afsatsen
2.25 cm.

På celten var fäst en liten pappers-
etikett med följande bläckskrifna notis:
"funnen vid gårdsböle i Ingo på jorden
invid en källa omkring 1882".

4807.

Kourupura mustaa kiveä, pitkä ja kapea,
kannalle suippeneva, nelisivuinen. Toinen
lape kupera, kourunpuolinen lape tasainen
ja ehkä viottunut. Terä keskentekoinen.
Mitat $229 \frac{1}{2} \times 38 \times 26 \frac{1}{2}$ mm.

Esineen löytöpaikasta, löytäjästä ja
löytöajasta ei ole mitään tietoa, eh-
kä se löydettiin museosta siivottaissa
yhdessä etnografisten esineiden- vanhan
virolaisen huopahatun, vanhan lukon,
tuliraudan ja piikiven kanssa- museon
hyllyiltä.